

## **A-CYCLUS ZESDE PAASZONDAG**

- Eerste lezing: Handelingen 8,5-8.14-17
- Tweede lezing: 1 Petrus 3,15-18
- Evangelielezing: Johannes 14,15-21
- Commentaar bij de lezingen: Leven als een beminde leerling

### **HANDELINGEN 8,5-8.14-17**

#### **Uit de Handelingen der Apostelen**

In die dagen kwam de diaken Filippus in de stad van Samaria  
en predikte daar de Messias.

Filippus' woorden oogstten algemene instemming  
toen de mensen hoorden wat hij zei  
en de tekenen zagen die hij verrichtte.

Uit vele bezetenen gingen de onreine geesten  
onder luid geschreeuw weg  
en vele lammen en kreupelen werden genezen.

Daarover ontstond grote vreugde in die stad.

Toen de apostelen in Jeruzalem vernamen  
dat Samaria het woord Gods had aangenomen,  
vaardigden zij Petrus en Johannes naar hen af,  
die na hun aankomst, een gebed over henuitspraken,  
opdat zij de heilige Geest zouden ontvangen.

Deze was namelijk nog over niemand van hen neergedaald;  
ze waren alleen gedoopt in de naam van de Heer Jezus.

Zij legden hun dus de handen op  
en ze ontvingen de heilige Geest.

### **1 PETRUS 3,15-18**

#### **Uit de eerste brief van de heilige apostel Petrus**

Dierbaren,

Heiligt in uw hart Christus als de Heer.

Weest altijd bereid tot verantwoording

aan al wie u rekenschap vraagt  
van de hoop die in u leeft.  
Maar verdedigt u met zachtmoedigheid en gepaste eerbied,  
en zorgt dat uw geweten zuiver is.  
Dan zullen zij die uw goede christelijke levenswandel beschimpen,  
met hun laster beschaamd staan.  
Hoeveel beter is het, zo God het wil,  
te lijden voor het goede dat men doet  
dan straf te ondergaan voor misdrijven.  
Ook Christus is eens voor al gestorven voor de zonden,  
de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen,  
om ons tot God te brengen.  
Gedood naar het vlees,  
werd Hij ten leven gewekt naar de Geest.

#### **JOHANNES 14,15-21**

##### **Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes**

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:  
"Als gij Mij liefhebt, zult ge mijn geboden onderhouden.  
Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere Helper geven  
om voor altijd bij u te blijven:  
de Geest van de waarheid,  
voor wie de wereld niet ontvankelijk is,  
omdat zij Hem niet ziet en niet kent.  
Gij kent Hem,  
want Hij blijft bij u en zal in u zijn.  
Ik zal u niet verweesd achterlaten:  
Ik keer tot u terug.  
Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer;  
gij echter zult Mij zien,  
want Ik leef en ook gij zult leven.

Op die dag zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben  
en gij in Mij en Ik in u.  
Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen,  
hij is het die Mij liefheeft.  
En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden;  
ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren."

## COMMENTAAR BIJ DE LEZINGEN

*Jean Bastiaens*

### **Leven als een beminde leerling**

Het evangelie van Johannes gaat volgens eigen zeggen uit van 'de beminde leerling' (Johannes 21, 24). Hij is degene die het 'getuigenis' over Jezus heeft doorgegeven en ook 'alles heeft opgeschreven'. Het mag vreemd lijken dat deze persoon geen naam krijgt, zoals 'Simon, de zoon van Johannes' (21, 15) die bovendien ook nog de titulaire naam Petrus ontvangt. We mogen veilig aannemen dat de auteur er bewust voor gekozen heeft om de naam van de beminde leerling in het ongewisse te laten. Want zijn naam is een 'teken': hij is de leerling 'van wie Jezus veel hield' (Johannes 13, 23). En die liefde geeft hem vleugels. Dat blijkt ook wel uit de 'snelle pas' waarmee hij eerder dan Simon Petrus het graf bereikt waarin Jezus was neergelegd (Johannes 20, 4). We herinneren ons de markante zinsnede: 'Hij zag en geloofde.' Die leerling staat model voor elke Jezusvolgeling uit de Johanneïsche gemeenten en dus ook voor ons. Die leerling heeft het ideaal bereikt waarover het evangelie in zoveel bewoordingen spreekt: leven in een intieme band, waarbij de leerling deelt in de liefde die uitgaat van de Vader naar Jezus en omgekeerd.

Dat laatste horen we ook in de evangelielezing van deze zesde paaszondag: Wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren." Wie iemand liefheeft, zal de geliefde ook stilaan echt leren kennen. Dat is het geheim van de liefde: de liefde kijkt naar de diepte, voorbij de oppervlakte en de oppervlakkigheid, en komt tot een diep en rijk en alomvattend kennen van de ander. In hetzelfde evangelie horen we Jezus zeggen dat de wereld niet ontvankelijk is voor de Geest van de waarheid omdat zij Hem niet kent. Dankzij de liefde kunnen we opgenomen worden in dat boeiende avontuur van het almaar meer 'kennen' van de ander die we liefhebben. Inderdaad, zo'n liefde geeft vleugels, heft ons op boven de sleur, de gemakzuchtigheid, de loomheid en de zelfingenomenheid. Wij kunnen allemaal die leerling worden 'van wie Jezus veel houdt'. Wij kunnen allemaal opgenomen worden in die wervelende dynamiek van de liefde tussen de Vader en de Zoon, Jezus.

De liefde heeft echter een prijs. Ze vraagt een inspanning. Het gaat niet vanzelf, want de liefde kan ook veeleisend zijn en in bepaalde omstandigheden taai en hard. We horen Jezus zeggen: Als je Mij liefhebt, zul je mijn geboden onderhouden." Met 'geboden' bedoelt Johannes hier heel die manier van omgaan met mensen zoals Jezus die ons heeft voorgeleefd. Het betekent voorrang geven aan de ander. Het betekent de wil van de Vader op het spoor komen en die volbrengen, en niet mijn eigen wil zoals we dat Jezus zo vaak horen zeggen in het Johanneesevangelie.

In die zoektocht naar de wil van de Vader en naar de waarheid van mijn en andermans leven speelt de heilige Geest een cruciale rol. We hoeven niet te vrezen dat we niet weten wat de wil van de

Vader is. Want de Geest zal ons bij die zoektocht helpen. Jezus noemt Hem in de evangelielezing de Helper, degene die ons bijstaat met raad en daad. Hoe komen we die Helper op het spoor? Door binnen de dynamiek van de liefde te blijven. In dat alles speelt het gebed een uitnemende rol. Want het is juist in het gebed dat we ons leven oriënteren op de ander, dat we komen tot een houding van luisteren en van overgave. Het is vrijwel onmogelijk om in liefde verbonden te blijven met de Vader en de Zoon buiten het gebed om. En wie gebed zegt, zegt daarmee óók liturgie. In het vieren van de eucharistie en de andere sacramenten worden we op een heel directe manier geënt op de liefde die uitgaat van de Vader en de Zoon.

In de eerste lezing krijgen we te zien wat die Liefde met een mens kan doen. De lezing vertelt over Filippus, een van de zeven mannen die door de apostelen zijn aangesteld om te zorgen voor het dienstwerk onder de weduwen in de gemeente van Jeruzalem (Handelingen 6, 1-6). In de Griekse tekst is er niet uitdrukkelijk sprake van een 'diaken', maar het lectionarium volgt de traditie in deze. Filippus verlaat Jeruzalem waarschijnlijk door de vervolgingen die zijn uitgebroken na de martelaarsdood van Stefanus, zijn kompaan en trekt richting Samaria. Dat is vreemd terrein. Hoewel ook niet helemaal. Jezus was ook al door Samaritaans gebied getrokken en was de vrouw uit Sichar niet de eerste evangelist in Samaritaans gebied? Filippus weet de tegenstellingen tussen Joden en Samaritanen te overstijgen en kan ter plaatse veel goeds doen. Het evangelie slaat aan, tot verwondering van velen. Wanneer het bericht de moederkerk in Jeruzalem bereikt, vaardigen ze daar Petrus en Johannes af om die zending in Samaria te bekrachtigen. Filippus heeft de Samaritanen gedoopt. De apostelen zullen nu de handen opleggen en de heilige Geest doen neerdalen.

De Liefde heeft een belangrijke hobbel genomen.